

Sjunde roten, tomt 15

Kvarteret Köpmannen

Nittonde roten 1637–57

Sillgatan öster om östra Hamnen

Tionde roten 1657–70

södra sidan

Tomas dragares dotter Malin R19 1637:4, 1638: 1 mtl, 1641–42: 1 mtl, Malin Tomasdotter med inhyses folk 1643: 2 mtl, 1644–45 1 mtl

Malin Tomasdotter flyttade 1746 till trettonde roten. Underskulden Anders Bengtsson anklagade henne i kämnärsrätten den 4.7.1660 för att hon med hugg och slag illa hade hanterat *Ingeborg Pedersdotter*.

Båtekarlen Lars Jonsson i Garn R19 1647–55 2 mtl, 1656–57v (X), 1657h–16, 1658–59: 1½, 1660–63: 1, 1665–66: 3 1667–70–81 Gustavi tomtöreslängder 1670–81 M1676: 1 tomt

Den 19.1.1682 publicerades i rätten ett testamente mellan barnlösa makarna Lars Jonsson i Garn och *Britta Andersdotter*.

Enligt magistratens handlingar (AIIb:1, AIIb:4, 26.9.1706) hade Lars Jonsson i Garns änka Brita Andersdotter till sin systerdotter *Ella Andersdotter* testamenterat sin ringa egendom: två halva strömbåtar *Garnbåten* och *Bombåten* med deras skrårättigheter samt hus och gård på Sillgatan jämte all min lösa egendom ”hwad namn den hafwa må, såsom den där intet ärvd utan genom Gudz Wälsignelse och mina sal mäppers och min flit och arbete förvärvade”. Brittans syster Karin Andersdotter ”var med sjukdom och krankhet behäftad” och var i Brittans bröd och testamentstagaren ägde skyldighet att bekosta begravningen för båda och betala gäld och skuld bl.a. till *svågern Jon Larsson* och till *Fredrik Krantz*. *Halvbrodern Anders Andersson* hade redan fått sin del. (Möjligen är det samma syskonkrets, som nämnes i bouppteckningen efter skomakaren Johan Halmstads hustru Kerstin Andersdotter. Se 7.13.)

Lars båtekarl stadsbåtsman 1673–76

Men tomtöret för gården betalades icke under åren efter 1696 av testamentstagaren Britta Andersdotter utan av

Nils Larsson besökare,

som torde vara identisk med den *Nils Larsson Garn*, som enligt magistratens inteckningsbok (AIIb:4) den 12.1.1700 av *Erik Danielsson* och hans hustru *Barbro Nilsson* köpte en halv strömbåt med dess rättigheter. 1704 bodde i gården Nils Larssons änka med *Sven båtförare*. Hennes måg

båtekarlen Jon Gunnarsson (Ahlgren) också kallad *Jon i Garn*

är inneboende hos henne 1710 och besitter 1714–20 gården ensam.

Han taxeras 1715 för tomt 120 d amt, hus 160 och lösöre 600 d amt.

Han och hans hustru *Brita Norström* skatta båda 4.16 1717, han dessutom för tobak. Hos dem arbetar *pigan Maret Gunnarsdotter*. Båtsmanspenningar betalas av *Mårten Larsson båtedräng, Pähr Andersson båtdräng och Pähr Pährsson båtekarl*.

1726 övertages gården av *överskulden Erik Svedmark*.

Den 15.12.1729 uppbjods första resan före detta överskulden Erik Svedmarks hus och gård på Sillgatan samt hans båteparter för såväl stadens som private under händer havda ansenliga uppburna medel vid dess före detta havda överskultsbeställning.

Hans gård på Sillgatan såldes 1.8.1733 till

slussdrängen Jon Jonsson

för 300 d smt och en diskretion på 100 daler till den lille sonen *Anders Svedmark*, uppbud 16.6.1735. Denne Jon Jonsson är tydligen identisk med den *krögare* Jon Jonsson, som nämnes i 1745 års tomtöreslängd.

Bouppteckning företogs den 26.7.1751 efter Jon Jonssons (kallad "Jon på slussen") avlidna hustru *Anna Sundberg*. De ägde hus och gård på sillgatan mellan Peter Ödman i öster och rustmästare Bratt i väster, värderat 318,8 d smt. Sonen *Olof* var målaregesäll i Stockholm. Dottern *Ingrid* (bou 8.2.1758) var gift med

båtedrängen Sven Olofsson,

omtalad ägare 1755, död 12.1.1759 i hans första gifte (Berg II:5–6, 273).

Vid kämnärsrätten den 2.4.1754 behandlades följande. Vid uppropet inställde sig hovrättskommisarien och stadsfiskalen Anders Majjgren å ämbetets vägnar och *uppsyningsmannen Jacob Björnram* emot *järndragaren Anders Ingemarsson Schytt* (2.94 1775–85) båtekarlen Sven Olofsson och *borgaren Johan Lundquist* (se 4.38). Vittnen å karendens sida var *sergeanten Lars Johan Tamsten och soldaterna vid Spensiska regementet Johan Jacob Heineman och Hindr Wilhelm von Holten*.

1. Lars Johan Tamsten vittnade om att då han förleden fastlagssöndag klockan halv tio hade gått ut med patrullen tillika med Björnram och de hade gått några gator omkring samt "därpå gingo Sillegatan neder fingo de höra musique i Sven Olofssons gård, hvarföre att se om några soldater voro där han klappat på porten, som dock ej förr öppnades än en som berättades logera i samma gård kom och klappade, då vittnet och Björnram gingo in i stufwan och Patrullen ställde sig vid dörren, då vittnet i detsamma fick se en myckenhet qwinnfolk tillika med soldater och fältväblarna Lundgren och Hare samt fouriren Ekelund därinne, då ock fouriren Ekelund dansade. under det det speltes på tvenne fioler, och som vittnet såg att där inte var mer än tvenne soldater av Spensiska Bailaillonon, hwilka äga Chefens tillstånd att igenom spelande på instrumenter på anständiga ställen, så kunde vittnet inte tilltala dem, och då de gingo sin väg ärinrade Biörnram Sven Olofson att det wore förbudit att hålla musique om Fastlagssöndag. Därtill Sven Olofsson svarade, att han inte visste af ett sådant förbud, emedan det om fastlagssöndag spelas i kyrkan. Måndagen därpå gick vittnet även ut med patrullen och då de kommo till Lundquists hus och fingo höra musique, mente vittnet, att där vistades soldater, hvarföre han klappade på porten. och då de alla kommo in och fingo se, att der dansades av tvenne par karlar men inga soldater och at der speltes kom Lundquist jämte en annan af sällskapet ut och frågade Björnram, om han icke hade varit perukmakaregesäll, därtill Björnram svarade: det angår Er intet men jag har varit det. Hwad då? Bedjandes därpå Björnram icke melera sig i deras göromål samt därpå frågade vittnet,

hwad klockan war, hwartill swarades, att han icke finner sig förbunden, att der öfwer någon underrättelse afgifwa, hwarpå wittnet tillika med Björnram och Patrullen bortgingo, och då de på gatan utkommo, ropade brandwakten, att klockan war 10 slagen. Weckan därpå gick wittnet å lika sätt ut med patrullen och Björnram och då de (2 april) kommo till järndragaren Anders Ingemarsson Schütts hus, och der sågo — – forts? Båtekarlen Sven Olofsson, som hade anklagats för att om fastslagssöndag ha hållit spel och musik, frikändes. Sådant fanns icke förbjudet i kyrkoordningen, så wida där endast stadgas att ifrån Fastlagssöndag till Påska dagen skall innehållas med musik och även i kyrkorna hölls ju musik om fastlagssöndagen.”

13 Cap 2§ i 1686 års kyrkolag och ordning förbjöd alldeles all musik från fastlagssöndagen till påskdagen, varför borgaren Johannes Lundquist för sådant förbudsbrott fick böta 10 d smt till treskiftes. Lundquist hade hållit musik och spel måndagen den 25 mars efter fastlagssöndagen kl 10.

Karin Olufsdotter skrev den 28.4.1759 ang. auktionen i hennes avlidne fästman Sven Olufssons hus den 24 april. Hon kom snart i barnsäng.

Målaren eller fabrikören Johan Buhrman

1762–75

Han lät första gången den 3.3.1760 uppbjuda dess mellan Peter Ödman i öster och stadsfiskare Olof Lerum i väster, som han den 24.4.1759 köpt på auktion för 1 225 d smt Burskap som målare den 10.6.1763. – Boskillnad mellan honom och hans hustru *Maria Greta Stina Nygren* uttogs den 27.11.1775 ”efter en bedröwlig äktenskaplig osämja dem emellan”. Buhrman ägde fabrik för tillverkning av papperstapeter, hus och gård på Sillgatan (värderad 4 800 d smt) samt två ödetomter vid Kronhuset och Torggatan inköpta för 700 daler (med därpå varande sillskjul utom de sedan pålagda takpannorna). Behållningen i boet var 11 000 d smt.

Handelsman Hans Borgman 1785–1807, sistnämnda år kallad ”förr borgaren”. Ibm *expediten Herr Joseph Cantor*

Senare uppbud av 7.15-17

major Carl G Bark	16.5.1825
korgmakare Johan Heinrich Grauers	3.8.1840
bagare A Sandberg	1.3.1852